

Lidstvo může být mnohem starší, než si myslíme

lipovylis.cz/wordpress/lidstvo-muze-byt-mnohem-starsi-nez-si-myslime

David Z Moravy

2. července 2024

0

Existuje mnoho hlášených nálezů lidských koster, které jsou v rozporu se současnými evolučními názory, které se datují do anomálně starých geologických období v dávné minulosti, dlouho předtím, než bylo přijato, že lidé existovali.

V americkém časopise The Geologist z prosince 1862 se objevila zajímavá zpráva:

“V okrese Macoupin ve státě Illinois byly nedávno nalezeny kosti muže v uhelném loži pokrytém dvěma stopami břidlicové horniny, devadesát stop pod povrchem země. Kostí, když byly nalezeny, byly pokryty strupou nebo vrstvou tvrdá, lesklá hmota, černá jako samotné uhlí, ale když se seškrábnou, kosti zůstanou bílé a přirozené.”

Dřevěné uhlí , ve kterém byly pozůstatky nalezeny, je staré 320 až 286 milionů let, což si i přes nedostatek podpůrných důkazů a málo informací o objevu rozhodně zaslouží sem zařadit.

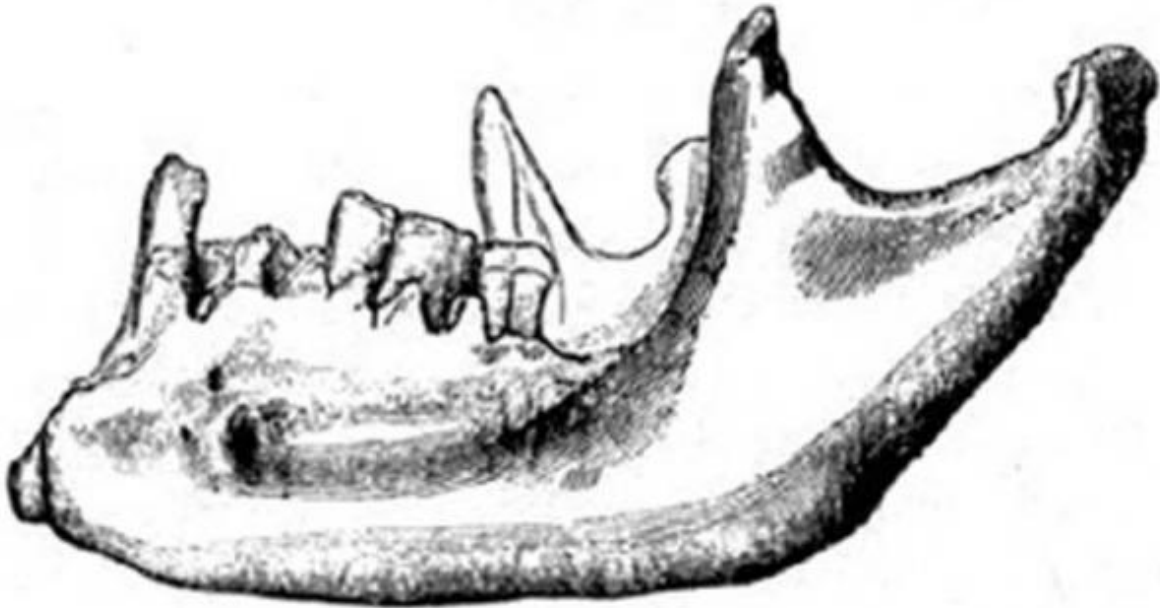

Reprezentativní obrázek. “Kosti muže byly nedávno nalezeny v uhelném loži pokrytém dvěma stopami břidlicové horniny, devadesát stop pod povrchem země.” (CC0)

Foxhallova čelist

Lépe zdokumentovaný popis anomálního nálezu je popis lidské čelisti objevené ve Foxhallu v Anglii v roce 1855, která byla vyhloubena v lomu v úrovni šestnáct stop (4,88 metru) pod úrovní terénu, přičemž vzorek byl datován na nejméně 2,5 milionu let. Americký lékař Robert H. Collyer popsal Foxhallovu čelist jako „nejstarší relikť lidské existence“. Problémem této konkrétní fosílie byl její moderní vzhled. opici připomínající Čelisti. by byly přijatelnější i přes její velkou

starobylost, ale mnoho disidentů nevěřilo v pravost kosti „pravděpodobně proto, že tvar čelisti nebyl primitivní“, tvrdí paleontolog Henry Fairfield Osborn

Foxhallova čelist je anatomicky moderní, ale byla objevena ve vrstvách starých více než 2,5 milionu let. (uveden autor)

Buenos Aires Lebka

Zcela moderní lidská lebka byla nalezena v Buenos Aires v Argentině ve formaci z raného pliocénu, odhalující přítomnost moderních lidí v Jižní Americe před 1 až 1,5 miliony let. Ale opět, moderní vzhled lebky neodpovídá konvenčnímu uvažování o lidském původu, takže byl vyřazen pouze z těchto důvodů. Zde vidíme jasný příklad datování podle morfologie a jasné ignorování všech ostatních údajů, bez ohledu na to, jak jsou důvěryhodné. Myšlenka je jednoduchá; Když to vypadá moderně, musí to být moderní. Žádný moderní člověk by nemohl existovat tak daleko v čase, takže to musí být vyloučeno.

Tato „moderní“ lidská lebka nalezená v Buenos Aires mohla být stará 1,5 milionu let. (uveden autor)

Tento přístup využívá nelogické myšlení vzhledem k tomu, že lebka byla nalezena v pre-Ensenadeanské vrstvě, která podle současných geologických výpočtů pochází z doby před 1,5 milionu let. Vědecká data, stejně jako celá řada případů po celém světě, nesouhlasí s konečnou analogií a místo toho, aby se věc dále věnovala, dokud nedojde k uspokojivému vědeckému závěru, objev předvídatelně sklouzl do anonymity.

Clichyho kostra

V lomu na Avenue de Clichy v Paříži objevil Eugene Bertrand v roce 1868 části lidské lebky spolu se stehenní kostí, holenní kostí a některými nožními kostmi. Vrstva, ze které byla extrahována kostra

Clichy, by činila fosilie staré přibližně 330 000 let. .

Až když **byli neandrtálci** akceptováni jako pleistocénní předci moderních lidí, byli francouzští antropologové nuceni odstranit kostru Clichy z lidské evoluční linie, protože moderní typ lidí nemohl předcházet své údajně starší neandrtálce. Konvenčně se předpokládá, že neandrtálci existovali před 30 000 až 150 000 lety a kostra Clichy, která se datuje více než 300 000 let, prostě nebyla přijatelným nálezem navzdory důkazům podporujícím její pravost.

Srovnání moderních lidských a neandrtálských lebek z Clevelandského přírodovědného muzea. (DrMikeBaxter / [CC BY SA 2.0](#))

Ipswichská kostra

V roce 1911 objevil J. Reid Moir pod hlinitou vrstvou ledovcové skály poblíž města Ipswich v Anglii další anatomicky moderní lidskou kostru. Kostra, která byla nalezena v hloubce asi 4,5 stop (1,37 metru) mezi vrstvou jílu a ledovcovým pískem, mohla být stará až 400 000 let.

Moderní vzhled kostry byl přirozeně příčinou silného odporu, ale pokud by byl nález podobný neandrtálci, nevznikly by žádné pochybnosti o jeho poloze v ledovcových sedimentech. Jak vysvětlil skotský anatom a

antropolog Sir Arthur Keith: “Za předpokladu, že moderní typ člověka je také moderního původu, je takovým exemplářům upřena určitá míra starověku.”

Britský archeolog J. Reid Moir. (uveden autor)

Ložiska, ve kterých byla vykopána kostra z Ipswiche, zaznamenala British Geological Survey jako neporušenou vrstvu ledovcového jílu, který se uložil mezi počátkem Anglického zalednění a Hoxnianským zaledněním, tedy obdobím před 330 000 až 400 000 lety. Některé úřady dokonce stanovily počátek zalednění Mindel (což je ekvivalent anglianského) asi před 600 000 lety, což by mohlo umožnit, aby kostra Ipswiche také pocházela z této doby.

Castenedolovy kosti

Nachází se na jižních svazích Alp, v Castenedolo, šest mil (9,66 km) jihovýchodně od Brescie, nízký kopec zvaný Colle de Vento, kde byly před miliony let během **období pliocénu** uloženy vrstvy měkkýšů a korálů. příchozí teplé moře.

V roce 1860 cestoval profesor Giuseppe Ragazzoni do Castenedola, aby shromáždil fosilní schránky v pliocénních vrstvách vystavených v jámě na úpatí Colle de Vento. Ragazzoni tam hlásil svá zjištění a napsal:

“Při hledání podél korálového břehu při hledání mušlí se mi do ruky dostal vršek lebky, zcela vyplněný kousky korálů stmelěných modrozeleným jílem charakteristickým pro tuto formaci. Užaslý jsem pokračoval v hledání a navíc v horní části lebky jsem našel další kosti hrudníku a končetin, které zřejmě patřily jedinci lidského druhu.”

Moderní lidská lebka nalezená v Castenedolo, Itálie. (uveden autor)

Opět se objevily negativní reakce ze strany geologů i vědců, kteří nebyli ochotni přijmout pliocénní věk nabízený Ragazzonim pro kosterní pozůstatky. Bylo to vysvětleno naléháním, že kosti, kvůli jejich jasně moderním vlastnostem, musely pocházet z nedávného pohřbu a byly nějakým způsobem nalezeny mezi pliocénními vrstvami. Když máte pochybnosti, vysvětlete to logickým uvažováním, i když ignorujete fakta na jejich tváři a odfiltrujete části, které nesedí.

Ragazzoni byl pochopitelně nespokojen s přijetím, kterého se mu dostalo, a s opovržením, které se mu dostalo jeho legitimního objevu anomálně staré lidské kostry, a tak dával pozor na místo, kde našel relikvie, jakmile byla země prodána Carlu Germanimu v roce 1875. (na radu Ragazzoniho, který radil, že hlína bohatá na fosfáty by mohla být prodávána farmářům jako hnojivo).

Mnoho dalších objevů následovalo od roku 1879, kdy Germani dodržel slovo a ihned po nalezení dalších kostí v jámě se ohlásil profesorovi. Úlomky čelistí, zuby, páteř, žebra, paže, nohy a chodidla byly vykopány v pliocénní formaci, jejíž stáří moderní geologové odhadli na 3-4 miliony let.

Reprezentativní obraz několika lidských kostí ve studni. (CC0)

“Všechny byly zcela pokryty a proraženy hlínou a malými úlomky korálů a mušlí, což vyloučilo jakékoli podezření, že kosti pocházejí od lidí pohřbených v hrobkách, a naopak potvrdilo skutečnost, že byly transportovány mořskými vlnami,” řekl Ragazzoni.

A 16. února 1880 informoval Germani Ragazzoniho, že byla objevena kompletní kostra zabalená v mase modrozelené hlíny, které, jak se ukázalo, byly pozůstatky anatomicky moderní lidské ženy.

“Kompletní kostra byla nalezena uprostřed vrstvy modré hlíny. Vrstva modré hlíny, která je více než 1 metr silná, si zachovala své jednotné zvrstvení a nevykazuje žádné známky narušení,” napsal Ragazzoni a dodal: “Je to je velmi pravděpodobné, že kostra byla uložena v nějakém druhu mořského bahna a nebyla pohřbena jindy.”

*Příklad hrobky a kostry v námořním muzeu. (Marlene Oostryck / **CC BY 3.0**)*

Po osobním prozkoumání koster Castenedolo na Technickém institutu v Brescii v roce 1883 byl profesor Giuseppe Sergi, anatom na univerzitě v Římě, přesvědčen, že představují lidské pozůstatky, které žili v období pliocénu třetihor.

Sergi napsal o svém pohrdání kritiky ve vědecké komunitě: “Tendence odmítat na základě teoretických předsudků jakýkoli objev, který by mohl demonstrovat přítomnost člověka v třetihorách, je, jak věřím, druh vědeckého předsudku.” “Přírodní vědy musí být zbaveny tohoto předsudku.”

Zachovaná tkáň od 2 miliony let starého lidského předka by mohla být nejstarší kůží, která kdy byla nalezena

Čelist ukazuje, že moderní člověk z doby před 40 000 lety měl pradědečka neandrtálce

Nové poznatky naznačují, že první osadníci Ameriky dorazili po moři

Anomální kostry mají také své místo!

Bohužel tento předsudok, který přetrvává dodnes, nevykazuje žádné známky ústupu, jak v 19. století rozpoznal profesor Sergi:

„Prostřednictvím despotického vědeckého předsudku, říkejte tomu, jak chcete, každý objev lidských pozůstatků v pliocénu byl zdiskreditován.”

Proč tedy jeho moderní vzhled převažuje nad ostatními faktory? Nezdá se být příliš vědeckým přístupem ignorovat archeologický nález jen proto, že nezapadá do současných evolučních tezí. Příklady citované v tomto článku jsou jen malým výběrem, který pozorní výzkumníci zachránili z neznáma, ale kolik dalších případů utrpělo podobné odmítnutí kvůli jejich **anomálním okolnostem** ?

Reprezentativní obraz lidských lebek. Kolik dalších případů utrpělo podobné propuštění kvůli jejich anomálním okolnostem? (CC0)

Pokud věda bude i nadále zametat neobvyklé objevy pod koberec, jak bychom měli jako druh postupovat, pokud máme v úmyslu popírat data, která jsou v rozporu s našimi rigidními paradigmaty? Zdálo by se, že znalostní filtr je na místě již nějakou dobu, což je na úkor lidstva a naší snahy osvětlit naši tajemnou a zamlženou dávnou minulost.

Samozřejmě si nemůžeme být jisti platností výše zmíněných anomálních zjištění, ale ignorováním velkého množství případů, které zpochybňují současná vědecká paradigmata týkající se evoluce člověka, je nám celý příběh upřen, což může být pouze na škodu. pokračující studium lidské evoluce .

Titulní obrázek: Reprezentativní obrázek lidských koster. Objev anomálních koster naznačuje, že lidstvo může být starší, než si myslíme. Zdroj: CC0

Autor: **JP Robinson**

Robinson, JP 2018. *Mýtus člověka, platforma nezávislého vydavatelství CreateSpace*

Keith, Arthur, 1928. *The Antiquity of Man, Vol. 1, Williams and Norgate Ltd., Londýn*

Ragazzoni, Giuseppe 1880 *Kopec Castenedolo, na základě antropologického, geologického a agronomického vztahu*

Sergi, Giuseppe, 1884. *Terciární muž v lombardském archivu pro antropologii a etnologii*

About The Author

0

Continue Reading

[Previous Kdo byla tajemná mezopotámská bohyně?](#)